

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 29. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 16. april 2010
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen, næstformand (V), Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S), Jesper Petersen (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S)

Desuden deltog: Justitsminister Lars Barfoed og fødevareminister Henrik Høegh

Næstformanden, Eva Kjer Hansen, ledede mødet.

FO **Punkt 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (Omarbejdning)**

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2009) 0126

KOM (2009) 0126 – bilag 3 (Aktuelt notat om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner)

KOM (2009) 0126 – bilag 2 (grundnotat af 13/11-09)

Justitsministeren: Denne sag er ikke på dagsordenen for det kommende RIA-rådsmøde, men den kommer muligvis på dagsordenen for rådsmødet i Konkurrenceevnerådet den 25.-26. maj 2010.

Det drejer sig om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner.

Jeg forelægger sagen med henblik på forhandlingsoplæg. Når jeg kommer allerede i dag, er det fordi jeg gerne vil videreføre den tradition, jeg mener, jeg har med udvalget, idet jeg lægger vægt på at komme tidligt i udvalget. Det gjorde jeg som transportminister, og det vil jeg videreføre som justitsminister. Jeg synes, det er vigtigt. Jeg ved, udvalget tit diskuterer det med ministrene. Derfor gør jeg lidt ud af at sige det her, eftersom det er første gang, jeg kommer her som justitsminister. Det er vigtigt at komme tidligt, fordi det gør, at udvalget kan få reel indflydelse på tingene i god tid. Det lægger udvalgets medlemmer af gode grunde vægt på, og som tidligere medlem af udvalget er jeg helt opmærksom på det. Men jeg synes også, det er vigtigt for en minister at forelægge forhandlingsoplæg tidligt, for har man fået et mandat på et tidligt tidspunkt, kan man føre en meget mere effektiv forhandlingslinje, og ens embedsmænd kan forhandle meget mere effektivt, fordi man ved, at man har en politisk beslutning bag sig. Så man ikke lige pludselig risikerer at komme herind en fredag, lige inden man skal til rådsmøde, og så bliver hældt ned af brættet, fordi det ikke var det, udvalget ville. Derfor denne principielle indgang til i dag, nu det er første gang jeg er her i mit nyt embede.

Når jeg kommer så tidligt med forhandlingsoplægget, selv om sagen ikke er på rådsmødets dagsorden, så skyldes det, at man fra Rådets side har tilkendegivet at ville indledeilogforhandlinger med Europa-Parlamentet ultimo april 2010, og afhængigt af forhandlingerne med Europa-Parlamentet er det muligt, at Rådet vil sætte sagen på dagsordenen for det nævnte rådsmøde for Konkurrenceevne med henblik på vedtagelse.

Forslaget drejer sig grundlæggende om at styrke kreditors retsstilling ved forsinket betaling, og forslaget indeholder bl.a. regler om kreditors krav på kompensati-on for inddrivelsesomkostninger ved forsinket betaling samt særlige regler for ordregivende offentlige myndigheders forsinkede betaling.

Udvalget har modtaget et samlenotat om sagen, hvori direktivforslaget og de konsekvenser, forslaget vil have for dansk ret, er gennemgået.

Som det fremgår af samlenotatets side 16, har Europa-Parlamentet endnu ikke afgivet en betænkning om forslaget, men der er udarbejdet et udkast til betænkning af Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse.

Udkastet fra parlamentsudvalget indeholder en række forslag til ændringer af Kommissionens oprindelige forslag.

Et af forslagene drejer sig om at indføre regler, der indebærer, at erhvervsvirksomheder og/eller offentlige myndigheder forpligtes til at betale inden for en maksimal frist på 60 dage.

Et andet af forslagene drejer sig om at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen om, at kreditor i tilfælde, hvor der skal betales morarente, også har krav på et fast kompensationsbeløb svarende til 5 pct. af det skyldige beløb ved forsinket betaling. Det foreslås således, at den omhandlede bestemmelse ikke alene – som der med det oprindelige forslag er lagt op til – skal omfatte offentlige myndigheder som debitorer, men også erhvervsvirksomheder som debitorer.

FO Fra dansk side er vi samlet set positive over for direktivforslaget.

Det skyldes navnlig, at direktivet både vil kunne være med til at bidrage til at skabe mere effektive retsmidler mod forsinket betaling i forhold til det gældende direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og vil styrke beskyttelsesniveauet for kreditorerne ved forsinket betaling.

Men jeg har dog tænkt mig at tilkendegive, at forslaget rejser en lang række uafklarede spørgsmål, og at Danmark ikke finder det velbegrundet, at princippet om parternes aftalefrihed fraviges ved at indføre regler, der indebærer, at der skal betales inden for en maksimal frist på 60 dage. Det bemærkes, at der da heller ikke fra Rådets side er lagt op til en begrænsning af aftalefriheden af den omtalte karakter.

For så vidt angår forslaget om at udvide reglen om et fast kompensationsbeløb på 5 pct. til også at gælde erhvervsvirksomheder som debitorer foreligger der ikke undersøgelser, der underbygger, at der er behov for en sådan skærpet sanktion for så vidt angår erhvervsvirksomheder. En bestemmelse af den nævnte karakter vil også kunne være meget byrdefuld for virksomhederne, og jeg har tænkt mig at

tilkendegive, at Danmark på den baggrund ikke finder det velbegrundet at indføre en sådan bestemmelse.

Pia Adelsteen beskæftigede sig med de bekymringer, justitsministeren havde givet udtryk for. Hun henviste til de mange historier, der var om, at erhvervsvirksomheder havde udført et stykke arbejde for offentlige institutioner og var blevet betalt for sent. Selvfølgelig skal der være fri aftaleret, men det er de færreste virksomheder, som har en længere betalingsfrist end 60 dage.

Hun forstod, at justitsministeren var forbeholden over for ideen om et kompensationsbeløb, men hun havde det nu sådan, at hvis man ikke betalte sine ting til tiden, så måtte det koste nogle penge. Hun henviste også til, at offentlige myndigheder ofte lægger gebyrer på, hvis folk ikke betaler til tiden.

Hun forstod ikke justitsministerens bemærkning om, at en kompensationsordning ville være byrdefuld for virksomhederne.

Kim Mortensen var glad for justitsministerens indledende bemærkninger om at komme tidligt i udvalget.

Han hæftede sig ved, at Kommissionens forslag kun drejede sig om det offentlige, og at flere af høringssvarene viser, at erhvervslivet synes, det er en god idé. Han mente ikke, det er et særligt stort problem i Danmark eller i vor del af Europa, men spurgte, om det er EU-lande, hvor for sen betaling fra det offentlige er et stort problem.

Når det gælder sundheds- og sygehusområdet, må man være opmærksom på, at reglerne bør gælde såvel offentlige som private sygehuse, idet der ellers bliver tale om konkurrenceforvridning. I hvert fald bør det gælde for den del af det private område, som er i konkurrence med det offentlige. Han spurgte, om det var et synspunkt, justitsministeren ville forfægte.

Lone Dybkjær var glad for justitsministerens indledende bemærkninger, men havde i øvrigt svært ved helt præcist at forstå, hvad regeringen mente.

Hun betegnede det notat, der var fremsendt fra Justitsministeriet, som meget lidt læsbart, og appellerede til den nye justitsminister om at få udformet notaterne, så de også kunne læses af ikke-jurister.

Hun forstod, at justitsministeren var positiv, men – og så nævnte han en række punkter, hvor han var betænkelig ved forslaget. Hun spurgte, om det var korrekt opfattet, at justitsministeren ikke mente, erhvervsvirksomheder skulle med. Justitsministeren var positiv over for, at forslaget kommer til at gælde offentlige virksomheder, men er justitsministeren også positiv over for, at kompensationsbetalingen på de 5 pct. skal omfatte offentlige virksomheder? Justitsministeren ønsker ikke en generel 60 dages frist, men vil have aftalefrihed. Hun forstod godt synspunktet, men hun var uenig i det, idet hun pegede på, at især mindre virksomheder var under pres. Det er sikkert også grunden til, at Håndværksrådet generelt gik ind for en skærpelse.

Lone Dybkjær spurgte, hvorfor man ikke bare hæver morarenten i stedet for at indføre kompensation.

Hvis man ikke vil have en generel frist på 60 dage, kunne man måske lave en eller anden betalingsmodel ved hjælp af rater.

Til sidst spurgte Lone Dybkjær, hvilke reelle skærpselser der ville blive tale om, hvis alle justitsministerens betænkeligheder blev imødekommet.

Justitsministeren sagde, at som Pia Adelsteen nævnte, er der eksempler på offentlige institutioner, som ikke betaler til tiden, og det er sådan set meget godt at gøre noget ved det. Han havde ikke nogen betænkelighed ved at lægge en kompensation på 5 pct. oveni. Men en generel frist på 60 dage krænker det generelle princip om aftalefrihed. Justitsministeren syntes, det var problematisk at begynde at lave indsnævring i aftalefriheden.

Udover det med aftalefriheden anførte justitsministeren det argument imod ideen om at udvide ordningen til at omfatte erhvervsvirksomheder, at der ikke er lavet en systematisk undersøgelse af problemets omfang, så beslutningsgrundlaget er ikke tilfredsstillende.

Justitsministeren var opmærksom på, at der er forskellige holdninger i erhvervslivet, idet nogle erhvervsvirksomheder typisk er i en kreditorsituation, måske især de små virksomheder, mens andre, typisk de store erhvervsvirksomheder, godt kan håndtere aftalefriheden.

Justitsministeren sagde i svaret til Kim Mortensen, at han mente, det ville være problematisk at undtage sundheds- og sygehusområdet. Samtidig mente han, det ville være vanskeligt at afgrænse anvendelsesområdet, hvis man taler om private virksomheder, som konkurrerer med offentlige virksomheder. Han mente i det hele taget, man skal passe på med at lave alt for specifikke regler for særlige typer af virksomheder eller brancher.

NOT Justitsministeren lovede Lone Dybkjær, at Justitsministeriet ville bestræbe sig på at skrive læselige notater. Han fornemmede, at der var et behov for, at man fremsendte et nyt notat, som mere systematisk redegør for, hvad der sker af ændringer efter Kommissionens forslag, og hvilke ændringer der vil ske, hvis man følger indstillingen fra udvalget i Europa-Parlamentet. Det ville han gøre efterfølgende.

Det er en mulighed bare at hæve morarenten, men morarenten bruges også i meget anden lovgivning. Det er derfor, man har valgt modellen med en kompensationsbetaling, når det drejer sig om offentlige institutioner.

Pia Adelsteen forstod godt justitsministerens bekymringer vedrørende aftalefriheden, men ude i den virkelige verden ved man, at store erhvervsvirksomheder og offentlige institutioner dikterer betalingsbetingelserne for små og mellemstore virksomheder, hvis de ønsker at levere til dem.

Hun forstod, at justitsministeren ville afvise forslaget om at undtage sundhedssektoren, hvilket hun syntes var udmærket.

Bjarne Laustsen erkendte, at man altid kan diskutere, hvor meget man skal blande sig i det, der aftales mellem to personer, men det er meget vigtigt, at der ikke sker forskelsbehandling mellem private og offentlige virksomheder. Han nævnte, at det er et stort problem, at IC4-togene ikke er leveret til tiden.

Lone Dybkjær forstod ikke helt, om justitsministeren gik ind for et kompensationsbeløb.

Hun havde forstået justitsministeren svar vedrørende morarenter, og droppede ideen om blot at sætte morarenten op.

Mener justitsministeren også, der skal være aftalefrihed, når det drejer sig om offentlige institutioner, eller mener han, at offentlige institutioner altid skal betale inden for 60 dage?

Lone Dybkjær delte Pia Adelsteens opfattelse af, at mindre virksomheder ofte oplever at blive presset med hensyn til betalingsfrister, og pegede på, at politikerne ellers siger, at de vil støtte de mindre og mellemstore virksomheder.

Kim Mortensen forstod, at der ville komme et letforståeligt notat – efter at der var givet mandat.

Han gentog sit spørgsmål om, i hvilke lande det er et stort problem, at offentlige institutioner betaler meget sent.

Han gentog ligeledes sit synspunkt om konkurrenceforvridning mellem offentlige og private sygehuse.

Justitsministeren mindede om, at hans forhandlingsoplæg gik ud på, at Danmark er positiv over for Kommissionens forslag, men at man var betænkelig ved nogle af de ændringsforslag, som et udvalg i Europa-Parlamentet ville stille. Men han havde ikke sagt, at det var en absolut betingelse, at disse ikke kom med i det endelige forslag. Han regnede med, at sagen vil blive drøftet i Konkurrenceevnerådet den 25.-26. maj, og derfor ville der være mulighed for at vende tilbage til sagen og eventuelt forelægge et nyt forhandlingsoplæg, når sagen var bedre oplyst i et nyt notat, og når man vidste noget mere om, hvordan Rådet så på de forskellige ændringsforslag fra parlamentsudvalget.

Fra Rådets side er der ikke lagt op til en begrænsning af aftalefriheden, og både Rådet og Kommissionen har tilkendegivet, at de er uenige i bemærkningerne fra udvalget i Europa-Parlamentet. Oprindeligt var det ikke meningen, at man ville regulere erhvervsvirksomheders betalingsfrister.

Justitsministeren ville ikke gå ind i sagen om IC4-togene, som ikke vedrørte hans ressort, men henviste til, at der var indgået en aftale, som indebar en klækkelig kompensation på grund af forsinkelserne.

Justitsministeren svarede Kim Mortensen, at problemet nok er, at de offentlige institutioner har meget forskellige kulturer med hensyn til at betale til tiden i de forskellige lande.

Jesper Petersen var ikke parat til at give mandat i dag og var derfor glad for justitsministerens tilkendegivelse. Han pegede på, at vi i Danmark har mange små og mellemstore virksomheder, så det er et argument, der tæller, hvis de faktisk bliver ramt.

Pia Adelsteen mente, problemet var stort i Danmark, hvor mange kommuner også betalte for sent, men det kan vi vel klare gennem inkassoreglerne. Hun ville også gerne vide, hvor stort problemet egentlig er i EU, og hvorfor det er EU, der kommer med dette forslag.

Hun bakkede Lone Dybkjærs ønske om at få læselige notater op.

Også hun så gerne, at man udskød mandatgivningen.

Lone Dybkjær betegnede det som fint, at justitsministeren var så forhandlingsvillig, og at han havde lovet et læseligt notat. Som hun forstod det nu, sagde justitsministeren, at vi vil stramme kravene over for offentlige institutioner. Det ville betyde, at hvis en lille virksomhed i Danmark laver en aftale med en offentlig myndighed i Italien, skulle denne betale til tiden.

Det kan godt være, Rådet og Kommissionen er uenige med Europa-Parlamentet, men hvis der skal opnås et resultat i forligsproceduren, må man til en vis grad tage hensyn til Europa-Parlamentets synspunkter.

Lone Dybkjær roste justitsministeren for at være kommet i god tid. Derfor er der mulighed for at udskyde mandatgivningen.

Bjarne Laustsen spurgte, hvad det vil føre til af klager, at man nu gør det til EU-stof. Det bad han om også blev beskrevet i det lovede notat.

Næstformanden roste justitsministeren for at være kommet med en tidlig forelæggelse. Hun forstod, at han for indeværende var indstillet på at trække sit forhandlingsoplæg tilbage, og spurgte, om han kan vente med at forelægge det, til forslaget kommer til diskussion igen i Rådet. På det tidspunkt vil Europaudvalget have fået et notat, som give mere klarhed over de forskellige ændringer.

ÆEF **Justitsministeren** trak sit forhandlingsoplæg tilbage på nuværende tidspunkt, idet han tilføjede, at han forstod diskussionen i Europaudvalget sådan, at han godt kunne tilkendegive, at Danmark generelt er positiv over for, at der sker en regulering på dette område, men den specifikke regulering vil man vurdere nærmere og tage stilling til på et senere tidspunkt. Måske vil sagen komme op på et møde i Coreper den 5. maj, men det er usikkert. Justitsministeren regnede med, at han måske ville forelægge et nyt forhandlingsoplæg forud for mødet i Konkurrenceevnerådet den 25.-26. maj.

NOT Justitsministeren var ikke i stand til at svare i dag på Bjarne Laustsens spørgsmål om, hvad forslaget vi afstedkomme af klager, men det ville man undersøge.

Næstformanden konkluderede, at justitsministeren på nuværende tidspunkt trak sit forhandlingsoplæg tilbage, og at han ville forelægge et nyt på et senere tidspunkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3008 (retlige og indre anliggender) den 22.-23. april 2010

Punkterne 1-3 og 5-8 hører under Justitsministeriets ressort.

Punkt 4 er delt ressort mellem Justitsministeriet og Udenrigsministeriet.

Punkt 9 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Punkt 10 er delt ressort mellem Justitsministeriets og Integrationsministeriet.

Punkterne 11-14 og 16 hører under Integrationsministeriets ressort.

Næstformanden oplyste, at justitsministeren ville orientere om alle punkterne på dagsordenen, både sine egne og integrationsministerens.

Justitsministeren: Det kommende rådsmøde om retlige og indre anliggender afholdes i næste uge i Luxembourg.

Udvalget har modtaget et samlenotat om de væsentligste sager på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at alle sagerne på dagsordenen for RIA-rådsmødet forelægges til orientering. Det bliver nok et rimeligt roligt rådsmøde, sådan som det ser ud, når man ser på sagerne.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men udvalget er naturligvis velkommen til også at spørge til de sager, som jeg ikke selv nævner.

Inden jeg kommer nærmere ind på dagsordenens enkelte punkter, vil jeg imidlertid gerne mere generelt nævne, at samarbejdet om politi og strafferet med Lissabontraktaten som bekendt blev en del af det overstatslige samarbejde. Det indebærer bl.a., at samarbejdet om politi og strafferet i dag er omfattet af det danske retsforbehold med den virkning, at Danmark ikke vil kunne medvirke til vedtagelsen af ny EU-lovgivning om politi og strafferet. Det betyder f.eks., at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af dagsordenens punkt 7 om den europæiske beskyttelsesordre.

1. E-Justice, Status for gennemførelse af e-Justice handlingsplanen

– *Orientering*

KOM (2008) 0329

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (09) – bilag 324 (Handlingsplan for europæisk e-justice af 15/4-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 408, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

2. Rådskonklusioner om forebyggelse af økonomiske kriser og støtte til økonomisk aktivitet

– Vedtagelse

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 11)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 2 drejer sig om et udkast til rådskonklusioner, der er fremlagt af det spanske formandskab. Det indeholder en række henstillinger til Kommissionen og medlemsstaterne om tiltag inden for RIA-området, der kan understøtte den økonomiske aktivitet og medvirke til at forebygge fremtidige økonomiske kriser. Der er således tale om en række hensigtserklæringer, hvor efterfølgende tiltag vil skulle analyseres nærmere. Jeg kan i øvrigt oplyse, at udkastet i høj grad bygger på tiltag, som allerede er medtaget i Stockholmprogrammet.

Fra dansk side er vi positive over for udkastet, og kan tilslutte os vedtagelsen af rådskonklusionerne, som formandskabet heller ikke forventer, vil give anledning til drøftelser på rådsmødet.

3. SIS II: Statusopdatering vedrørende resultater af Milepælstest 1 (M1) og rådskonklusioner vedrørende SIS II

– *Orientering*

KOM (2009) 0555

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 17)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 680, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren: Herefter vil jeg gerne nævne punkt 3, som drejer sig om anden generation af Schengeninformationssystemet, det såkaldte "SIS II". Det er en sag, som mine forgængere adskillige gange har orienteret udvalget om.

Rådet besluttede i juni 2009 at fortsætte arbejdet med udviklingen af SIS II. Rådet fastholdt dog samtidig muligheden for at udvikle et mindre avanceret system, hvis man ikke når en række tekniske milepæle for udviklingen af SIS II.

Det forventes, at Kommissionen på rådsmødet vil orientere Rådet om resultatet af den gennemførte milepælstest, og der vil på den baggrund formentlig blive vedtaget nogle rådskonklusioner om det videre arbejde med projektet. Det er forventningen, at Kommissionen vil lægge op til, at den første milepælstest er bestået. Hvis dette er tilfældet, kan projektet gå over i en ny fase, hvor der skal afholdes en række nye testprøver med henblik på at gennemføre den anden milepælstest.

Fra dansk side tillægger vi udvikling af SIS-II projektet stor betydning. Udvalget vil høre mere til sagen, når Rådet på et senere tidspunkt skal diskutere den nævnte milepælstest 2.

4. Tiltrædelse af EMRK

– *Orientering*

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 21)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 683, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren: Punkt 4 er en orientering om status med arbejdet med EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Lissabontraktaten indebærer, at EU skal tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er tanken, at Kommissionen skal bemyndiges til at indlede forhandlinger med Europarådet om EU's tiltrædelse af konventionen. Der er en række spørgsmål af både juridisk og teknisk karakter, der skal afklares, før Kommissionen får en sådan bemyndigelse. Det forventes, at der på rådsmødet vil blive givet en statusorientering om sagen.

5. Præsentation af Østrigs erfaringer med anvendelse af ad hoc samarbejde i forbindelse med afholdelsen af EM i fodbold i 2008

– *Orientering*

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 25)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Orientering om ministermøde med USA den 8. og 9. april 2010

– *Orientering*

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 27)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Den Europæiske Beskyttelsesordre*

– *Generel enighed*

COD (2010) 0802

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 30)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 679, senest behandlet i EUU 12/2-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.

Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 7 drejer sig om den europæiske beskyttelsesordre.

Min forgænger nævnte sagen i forbindelse med forelæggelse af dagsordenen for det seneste rådsmøde i februar.

Tanken med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En beskyttelsesforanstaltning vil kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

Et praktisk eksempel på forslagets anvendelse kunne være, at en kvinde, som her i landet er beskyttet af et polititilhold mod f.eks. sin tidligere samlever, kan få beskyttelsesforanstaltningen – altså polititilholdet – med sig, hvis hun flytter til en anden EU-medlemsstat.

Vi synes fra dansk side, at idéen med forslaget er god, men der udestår stadig nogle juridiske og tekniske spørgsmål, som skal afklares, før forslaget kan vedtages. På det kommende rådsmøde har formandskabet alene lagt op til, at der skal opnås generel enighed om hovedelementerne i forslaget.

Pia Adelsteen syntes, det var en rigtig god idé, at en kvinde kunne tage et polititilhold med sig, hvis hun flyttede til et andet EU-land, men vi har jo et retsligt forbehold. Derfor spurgte hun, om vi har mulighed for at lave en parallelaftale om det.

Justitsministeren delte Pia Adelsteens opfattelse af, at det ville være nyttigt, at Danmark var omfattet af forslaget. I princippet er det muligt at få en parallelaftale, hvis Kommissionen synes, det er en god idé, men det er ikke en selvfølge; der er tale om en omfattende proces, som godt kan tage nogle år.

8. Den Europæiske Narkotikapagt

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3008 – bilag 3 (samlenotat side 38)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 692, senest behandlet i EUU 12/2-10)

Justitsministeren: Jeg vil også nævne dagsordenens punkt 8, der drejer sig om en europæisk narkotikapagt. Det lyder måske lidt voldsomt med en sådan pagt, men det reelle indhold af forslaget er nu mere beskedent, end titlen antyder. Med forslaget lægges der op til, at koordinationen mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og Europol styrkes. Dette skal bl.a. ske ved at styrke samarbejdet mellem forbindelsesofficerer, der opholder sig i regioner, som særligt berøres af grænseoverskridende narkotikahandel. Forslaget fokuserer på indsatsen mod heroin og kokain, og de foreslåede initiativer retter sig i særlig grad mod de lande, der er berørt af den grænseoverskridende narkotikahandel med disse stoffer. Det vil i praksis først og fremmest sige Middelhavslandene og Balkan. Vi hilser fra dansk side initiativet velkomment.

9. SWIFT*

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0703

Rådsmøde 3008 – bilag 2 (samlenotat side 1)

EU-note (06) – E 68 (baggrundsnote af 26/6-07 om SWIFT-sagen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 353, senest behandlet i EEU 27/11-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Kommissionens handlingsplan om implementering af Stockholm-programmet – såvel Integrationsministeriets som Justitsministeriets område

– *Præsentation og drøftelse*

KOM (2009) 0262

Rådsmøde 3008 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0262 – bilag 4 (EUUs hørings svar til Europa-Parlamentet af 1/10-09)

Justitsministeren: Til sidst vil jeg nævne dagsordenens punkt 10, der drejer sig om Kommissionens handlingsplan om implementering af det såkaldte Stockholm-program.

Som min forgænger tidligere har redegjort for over for udvalget, vedtog Det Europæiske Råd på sit møde i december 2009 et nyt femårigt program på området for retlige og indre anliggender. Arbejdsprogrammet går i daglig tale under betegnelsen "Stockholmprogrammet".

Kommissionen blev i den forbindelse opfordret til at udarbejde en egentlig handlingsplan for implementering af programmet. På rådsmødet forventes Kommissionen at præsentere sit oplæg til en handlingsplan for Rådet.

Som det fremgår af samlenotat, vil handlingsplanen vedrøre både mit område og integrationsministerens område, hvis punkter jeg jo også i dag forelægger for udvalget.

Handlingsplanen er endnu ikke offentliggjort af Kommissionen, og det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige noget konkret om indholdet. Det er forventningen, at handlingsplanen vil blive drøftet mere tilbunds gående på det rådsmøde, der afholdes i juni måned. Udvalget vil derfor selvsagt høre mere til sagen forud for dette rådsmøde.

Jeg kan generelt sige, at vi fra dansk side er overordnet positive over for Stockholmprogrammet, og jeg synes, det er vigtigt at få fastlagt den nærmere ramme for udmøntningen af programmet.

11. Rådets afgørelser om henholdsvis undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Unionen og Tyrkiet vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold*

- *Orientering og drøftelse*
Rådsmøde 3008 – bilag 1 (samlenotat side 5)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Sagen vedrørende Tyrkiet er udgået.

Udg. **12. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)**

- *Status*
KOM (2009) 0473
Rådsmøde 3008 – bilag 1 (samlenotat side 9)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 690, senest behandlet i EEU 12/2-10. Punktet blev ikke omtalt)

Justitsministeren: Sagen om Visuminformationssystemet er udgået.

13. Canada og visumreciprocitet - statusrapport

- *Præsentation*
KOM (2009) 0562
Rådsmøde 3008 – bilag 1 (samlenotat side 12)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 693, behandlet i EEU 12/2-10. Punktet blev ikke omtalt)
EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 100, senest behandlet i EEU 16/10-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. Udkast til rådsbeslutning om supplering af Schengen-grænsekodeksen for så vidt angår overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operative samarbejde, der samordnes af FRONTEX*

– Vedtagelse

KOM (2009) 0658

Rådsmøde 3008 – bilag 1 (samlenotat side 15)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Jeg vil på integrationsministerens område alene nævne Kommissionens forslag til fælles retningslinjer i forbindelse med Frontexkoordinerede operationer til søs, der er fremsat på baggrund af opfordringer fra Det Europæiske Råd.

Retningslinjerne vedrører primært, hvor eventuelle opbrugte eller reddede personer under en Frontexoperation kan sættes i land.

Dette gælder både i forhold til muligheder for at sætte i land i et tredjeland, om ansvaret for de pågældende skal overgå til værtslandet for Frontex-operationen, eller om de pågældende skal sættes i land i den geografisk nærmeste medlemsstat i forbindelse med en redningsaktion.

Det har været Kommissionens ønske at sikre en ensartet fortolkning af de allerede gældende internationale regelsæt, herunder havret og asylret.

Rådsbeslutningen ændrer ikke medlemsstaternes nuværende internationale forpligtelser, herunder beskyttelsen mod tilbagesendelse i strid med forbuddet mod refoulement.

Danmark deltager ikke i vedtagelsen af rådsbeslutningen på grund af forbeholdet.

Der er tale om en udbygning af Schengenreglerne, og vi vil i medfør af protokollen om Danmarks stilling gennemføre beslutningen i dansk ret. Der er alene tale om retningslinjer, som ikke ændrer på gældende forpligtelser, og der er ikke behov for lovændringer.

Regeringen støtter Kommissionens forslag.

Lone Dybkjær forstod, at forordningen var en udbygning af Schengensamarbejdet, som Danmark i medfør af protokollen kan tilslutte sig på bilateralt grundlag. Ved Lissabontraktatens ikrafttræden er der imidlertid en række områder, hvor vi glider ud. Derfor ville hun gerne sikre sig, at vi ikke glider ud på dette felt.

I øvrigt opfordrede hun Justitsministeriet til at orientere Europaudvalget, når vi første gang kommer ud for, at vort forbehold får ny praktisk betydning efter Lissabontraktatens ikrafttræden.

Justitsministeren syntes, det var irriterende for en dansk minister hele tiden at læse, at vi stod udenfor på grund af forbeholdet, og han var enig i, at forbeholdet vil få store konsekvenser for Danmarks deltagelse i EU-samarbejdet. Lige præcis hvad angår den foreliggende sag er der tale om en udbygning af Schengenreglerne, så vi kan inden for en frist på 6 måneder beslutte os for at deltage og gennemføre de nødvendige ændringer i dansk lovgivning, hvilket justitsministeren regnede med, at vi ville gøre.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3007 (landbrug og fiskeri) den 19. april 2010

Fødevareministeren: Der forelægges ikke nogen sager til forhandlingsoplæg, og der er kun et punkt på dagsordenen.

1. Kommissionens grønbog: Reform af den fælles fiskeripolitik

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2009) 0163

Rådsmøde 3007 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0163 – bilag 2 (grundnotat af 18/5-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 4 (udtalelse fra Nordisk Råd af 16/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 5 (regeringens høringssvar af 23/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 6 (udtalelse fra Europaudvalget og Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af 21/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 7 (svar fra Kommissionen vedr. udtalelsen af 15/3-10)

EUU alm. del (08) – bilag 99 (Fødevareministeriets rapport af 3/10-08 om en ny europæisk fiskeripolitik)

EU-note (08) – E 60 (notat af 10/7-09 om grønbogen)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 451 (side 1272, senest behandlet i EUU 20/5-09)

Fødevareministeren: Grønbogen om reform af fiskeripolitikken har været i offentlig høring frem til udgangen af 2009. Kommissionen vil opsummere høringsvarene på rådsmødet. Regeringens høringssvar er oversendt til Folketinget i december 2009. Fødevareudvalget og Europaudvalget har også sendt et høringssvar til Kommissionen.

Den forventede tidsplan er, at der på rådsmødet i juni vil være en drøftelse af optioner for reformen. Kommissionen vil senere i 2010 udarbejde en konsekvensvurdering. I begyndelsen af 2011 kommer de egentlige forslag. Forventningen er, at forslagene vedtages i 2012 – sandsynligvis under dansk formandskab.

Der vil formentlig være tale om en meget stor pakke af lovforslag, der indeholder forslag til:

- En ny grundforordning med principperne for den fælles fiskeripolitik.
- En ny fiskerifond for 2014-2020.
- En ny forordning om tekniske bestemmelser for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat.
- En ny markedsordning for fiskevarer.

Jeg vil gennemgå, hvad vi fra regeringens side mener bør være hovedelementerne i en reform af fiskeripolitikken. Udgangspunktet er, at den fælles fiskeripolitik

integreres i en bred havpolitisk sammenhæng, baseret på en økosystemtilgang i forvaltningen.

Efter min mening er det helt afgørende, at vi med den fremtidige fiskeripolitik løser problemer med udsmid, altså discard. Så vi får fjernet udsmid efter 2012. Derfor er jeg også glad for, at vi allerede har taget de første skridt. Det gælder ikke mindst i Østersøen, hvor Danmark har påtaget sig en ledende rolle.

Det skal kombineres med, at fiskeriet skal gøres mere selektivt, da det sjældent er godt hverken for fiskerne eller fiskene, at der bringes for små fisk med i land. Derfor skal der sættes på mere selektive redskaber. Det kan understøttes via for eksempel fiskerifonden og til dels reguleres via de tekniske bestemmelser.

En del af løsningen på problemet med udsmid er, at det nuværende TAC/kvotestystem ændres, så kvoterne fastlægges som "fangstkvoter" i stedet for "landingskvoter". Dermed skal hele fangsten registreres, og den skal med i land. Dette element skal indgå som en option for medlemsstaterne i reformen.

Vi støtter fra dansk side, at der fastlægges flere flerårige forvaltningsplaner. Der er efter min mening store fordele ved at gå bort fra etårige beslutninger, men i stedet at sætte på flerårige planer, hvor hovedprincippet er gradvist at nå det maksimale bæredygtige udbytte – også kaldet MSY.

Grundlæggende er det selvfølgelig også vigtigt, at lovgivningen på fiskeriområdet gøres mere enkel og omkostningseffektiv. I den forbindelse er det også vigtigt, at fiskerikontrollen bliver risikobaseret, således at kontrollen sættes ind dér, hvor den forventes at have størst virkning.

Der er også behov for, at vi ser på beslutningssystemet på fiskeriområdet. De rådgivende regionale råd – RAC'erne – giver i dag et godt bidrag til lovgivningsprocessen med deltagere fra både fiskeri- og miljøorganisationer. Og vi må se på, om de kan inddrages yderligere. Men de regionale rådgivende råd skal fortsat være rådgivende, så de egentlige politiske beslutninger træffes af Rådet og Europa-Parlamentet.

Fra dansk side lægger vi vægt på, at princippet om relativ stabilitet – altså historisk fordeling af fiskerikvoter – og 12-sømileregimet opretholdes. Det er grundprincipper, som der ikke bør røres ved.

Markedsordningen for fiskevarer skal reformeres grundlæggende, så den finansielle støtte flyttes fra direkte prisintervention til tiltag, der understøtter sektorens konkurrenceevne i kombination med fokus på bæredygtigt fiskeri. Det kan for eksempel være tiltag i forhold til sporbarhed.

Både i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat og Østersøen fortsætter vi i 2010 forsøg med fangstkvoter. Der er opnået en anerkendelse heraf i EU gennem de beslutninger, som blev truffet i Rådet i 2009. Det er nødvendigt for at få praktiske erfaringer. Vi har fra dansk side haft succes med at få andre medlemslande med på vores idéer. I reformforhandlingerne vil det også være vigtigt at tage hensyn til Europa-Parlamentet.

Jeg havde et møde med den nye fiskerikommissær Maria Damanaki i marts. Mit indtryk er, at hun er meget interesseret i de danske ideer. Udryddelse af udsmid vil også være højt på kommissærens dagsorden, men de egentlige forslag kan vi først forvente i begyndelsen af 2011.

Bjarne Laustsen takkede for forelæggelsen. Det er jo vigtige ting, der er på dagsordenen, og mange af punkterne peger fremad. Nogle af høringssvarene peger på, at der er en vældig overkapacitet i EU. Han pegede på, at siden vi trådte ind i EU i 1972, har vi reduceret fiskerflåden med langt mere end 50 pct. Han spurgte, hvordan det ser ud i de andre lande. Bjarne Laustsen mente, vi måtte fange de fisk, som den biologiske rådgivning tillader – hverken mere eller mindre. Når vi har fælles fiskerifarvande, er det interessant, at der er nogle lande, der ikke har tilpasset kapaciteten og ej heller sikrer, at der er en fornuftig kontrol. Han spurgte, om Danmark er dernede med hensyn til kapacitet, hvor vi skal være.

Bjarne Laustsen mente, der var mange gode elementer i planen, og nævnte bl.a. stoppet for discard og større selektivitet, men han manglede noget om større selvforvaltning. Han henviste til, at det koster cirka en kvart milliard kroner at kontrollere de 2.000 danske fiskere. Derfor mente han, det var på tide at give fiskerne et større ansvar for deres erhverv. Det vil også give en større forståelse for reglerne.

Han mente, det var rigtigt, at Danmark havde fået andre lande omkring Østersøen til at gennemføre noget, som ikke nødvendigvis var en fælles fiskeripolitik, men når Danmark og Sverige laver lukkede områder, kunne det ikke være meningen, at tyske fiskere bare kunne sejle op og fange fisk i disse områder.

NOT **Fødevareministeren** havde ikke nøjagtige tal for overkapaciteten, men han ville fremsende et notat herom. I øvrigt delte han Bjarne Laustsens opfattelse af, at vi er kommet langt i Danmark med at begrænse overkapaciteten, mens der er andre lande, som har meget arbejde foran sig på det område.

Fødevareministeren mente ikke, man kom uden om kontrol, hvis vi skal have forvaltningsplanerne gennemført. Men vi skal hele tiden overveje mængden af kontrol og især formen for kontrol og måske nogle gange snakke om kvalitet frem for kvantitet, ligesom vi skal have en risikobaseret kontrol. Hvis vi får gennemført, at der bliver kameraovervågning på flere fartøjer, kan det godt være, vi kan indføre mere selektive redskaber, men det kan vi ikke på nuværende tidspunkt. På den lange bane vil der være mulighed for, at fiskerne kan anvende deres faglige viden til at fiske de fisk, som er værdifulde, og som de må fiske. I relation til kapacitetstilpasningen mente fødevareministeren, det var godt at have omsættelige kvoter. Den viden vil vi gerne give videre til vore kolleger. Der arbejdes med, at Kommissionen igennem en rådserklæring forpligter sig til at nedsætte en regelforenklingsgruppe, hvilket fødevareministeren glædede sig over.

Fødevareministeren var opmærksom på de tyske fiskere, idet det ikke var første gang, de havde fisket i de lukkede zoner. Det er klart utilfredsstillende,

at de kan fiske i de lukkede zoner, men det kan vi ikke gøre noget ved. Vi kan bede tyskerne om at gøre noget ved det. I øvrigt tilføjede fødevareministeren, at de tyske kvoter i Kattegat kun udgør 6 ton ud af 300, og det er disse 6 ton, de to tyske skibe har lov til at hente uden for de lukkede zoner.

Bjarne Laustsen forstod, at der skulle være generalforsamling i Danmarks Fiskeriforening dagen efter, og hvis han havde kunnet deltage, ville han have spurgt, hvorfor vi i det hele taget skal have denne kontrol, når Danmark har en fangstkvote. Han forstod, at fødevareministeren ikke gik ind for, at selvforvaltning kunne være en del af løsningen.

Pia Adelsteen syntes ikke, det var rimeligt, at tyske fiskere kunne fiske i de lukkede zoner. Når hele fiskeriet bliver reguleret på EU-plan, må man kræve, at de andre medlemsstater holder justits med deres fiskere. Ellers er der ingen rimelighed i det.

Fødevareministeren sagde til Bjarne Laustsen, at når vi på anbefaling fra ICES har valgt at indføre et system med både kvoter og indsats, er vi nødt til også at kontrollere indsatsen. Det er nødvendigt for at sikre, at forvaltningsplanerne for torsk overholdes.

Fødevareministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi har brokket os til tyskerne, og det vil vi stadig gøre. Vi kan kun selv gøre noget, hvis de lukkede områder bliver en EU-regel, og det ønsker vi ikke, idet det nuværende system giver større fleksibilitet. Det ønsker vi, for at fiskerne skal kunne fange hummer og tunge, samtidig med at de overholder kvoterne for torsk.

Bjarne Laustsen syntes, fødevareministeren gled af på spørgsmålet om selvforvaltning. Fiskerne spørger: "Tror de, at vi snyder, siden der skal være så megen kontrol?" En mekanikersvend eller en tømrer er ikke udsat for nær så megen kontrol.

Pia Adelsteen sagde i relation til kameraovervågningen, at det næste vel bliver, at der skal kameraer på traktorerne, så man kan se, at landmændene overholder alle regler. Hun havde forståelse for Bjarne Laustsens problematisering af den megen kontrol.

Fødevareministeren sagde, at hvis kontrollen virker uoverskuelig, er det, fordi vi har forvaltningsplaner, som også drejer sig om en indsatsregulering. På den lange bane arbejder vi videre med at få forståelse for, at der indføres kameraovervågning. I dag er det et tilbud til fiskerne, som til gengæld får lidt større kvoter. Det mente fødevareministeren var en god måde at nærme sig den selvforvaltning, som Bjarne Laustsen gør sig til talsmand for.

Fødevareministeren sagde til Pia Adelsteen, at de danske fiskere, som har kameraovervågning, ikke er voldsomt utilfredse med det. Detailregulering inden for landbruget ville fødevareministeren diskutere en anden dag.

Næstformanden sagde tak for indbydelse til at deltage i konferencen om fremtidens landbrugspolitik.

2. Siden sidst

Fødevareministeren: Under siden sidst vil jeg gøre lidt reklame for konferencen den 26. april 2010 om fremtidens landbrugspolitik, hvor Europaudvalget og Fødevareudvalget er inviteret til at deltage. Den nye landbrugskommissær og formanden for Europa-Parlamentets landbrugsudvalg deltager samt mine ministerkollegaer fra Tyskland, Frankrig, Polen og Holland.